

STS de 14 de juliol de 2006, recurs 787/2005

Supòsits en els quals un infart pot ser qualificat com accident de treball (accés al text de la sentència)

El supòsit de fet d'aquesta important sentència –dictada en unificació de doctrina- és el següent: un treballador, electricista i fumador de 40 cigarretes diàries durant més de 30 anys, pateix un infart mentre es canviava de roba als vestidors de l'empresa, iniciant una baixa per IT.

El Jutjat Social va qualificar la situació com d'accident de treball, solució confirmada pel Tribunal Superior de Justícia. La Mútua d'Accidents de Treball presenta un recurs de cassació davant el Tribunal Suprem.

El TS, sobre la base dels arts. 34.5 ET i 115.3 LGSS, conclou que no es tracta d'un accident de treball sinó d'una malaltia comuna:

- Per aplicar la presumpció de l'art. 115.3 LGSS no és suficient amb que el treballador es trobi en els vestidors de l'empresa quan es produeix l'episodi vascular o la malaltia que origina la contingència, que és "lloc de treball" a aquests efectes, sinó que **el terme legal "temps de treball" conté una significació més concreta, equivalent a la prevista en l'art. 34.5 ET, referida a la necessitat que el treballador es trobi en el seu lloc de treball, on es presumeix que ha començat a realitzar algun tipus d'activitat o esforç -físic o intel·lectual- que determina una més fàcil vinculació del fet amb el treball i per això opera l'esmentada presumpció.**
- **Aquesta interpretació no implica un rigor excessiu**, ja que es tracta de delimitar l'abast d'una presumpció legal que, donades les conseqüències que té a l'hora de qualificar una malaltia, ha de tenir uns límits ben definits per tal de garantir la seguretat jurídica.
- Per tant, **quan una malaltia es manifesta en el lloc de treball però no en el "temps de treball" abans definit podrà considerar-se com accident de treball però per la via de l'art. 115.2.e) LGSS**, que exigeix, en tot cas, la prova que la malaltia va tenir per causa exclusiva l'execució del treball.
- En definitiva, **aquest treballador no es trobava en el seu lloc de treball, en "temps de treball", quan es va sentir malament** i, per tant, no resulta d'aplicació la presumpció de l'art. 115.3 LGSS; **en conseqüència, no ens trobem davant d'un accident de treball**. Aquesta mateixa solució s'ha aplicat en el cas d'un metge que va patir un infart a casa seva durant el temps de guàrdia localitzada (STS 7-2-2001) i en el cas d'un treballador que va tenir un infart quan es dirigia a la seva empresa (STS 9-12-2003).
- Finalment, si que cal aplicar la presumpció esmentada quan es produeix la mort d'un treballador com a conseqüència de l'enfonsament d'un edifici quan dinava amb els seus companys: es trobava en el lloc de treball però fóra del temps de treball (recurs 2932/2004), però es tracta d'un fet sobtat i extern (un enfonsament/accident) i no d'una malaltia.